

Harmonie

‘Wat jammer,’ zegt de koe, ‘ik kan alleen maar loeien.’

‘Vreselijk, zeg,’ antwoordt de geit, ‘ik kan alleen maar mekkeren.’

‘En ik dan?’ klaagt de slang, ‘ik kan alleen maar sissen.’

Ze voelen zich een beetje onzeker.

Het bestuur gaat vergaderen.

‘Het wordt tijd dat de geit gaat sissen,’ zegt de één.

‘Of is het niet beter dat de koe gaat mekkeren?’ zegt een ander.

‘Of zou de slang moeten gaan loeien,’ zegt een derde.

De wijste en de oudste mompelt: ‘Ik denk dat ze allemaal moeten gaan mekloeisissen.’

‘Dan doen ze gewoon allemaal hetzelfde. Dan zijn ze allemaal even veel waard, en dan weet iedereen waar hij aan toe is.’

En dat wordt bekend gemaakt aan de hele schepping.

De koe voelt zich gekleineerd, de slang denkt dat hij niet gehoord wordt, en de geit mekkert van de weeromstuit een toontje hoger.

Ook de leeuw, komt het ter ore.

Hij is het er niet mee eens.

Hij heft zijn kop op, en laat een hartverscheurende brul horen,

Het geluid weerkaatst tegen de bergen.

En zonder dat iemand het stokje overneemt, gaan alle dieren van het bos in een grote kring staan.

En ze heffen een stemmen op. Het geluid stijgt omhoog, tot aan de hemelse sferen.

Ieder zingt zijn eigen lied, zijn hoogste lied, precies zoals hij gebekt is.

Wat een machtig geluid.

De bomen dansen, het gras deint heen en weer, en de bloemen openen hun kopjes.

De hele schepping juicht.

‘Dit is harmonie,’ piept de grijze muis.

‘Dit heet uniciteit,’ legt de rat uit.

‘Ik weet niet wat het is,’ roept de pauw, ‘maar ik vind dit heerlijk.’

